

ACTA DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

Sessió extraordinària de 19 de gener de 2018

A la sala President Lluís Companys de la casa de la ciutat, el 19 de gener de 2018, s'hi reuneix la COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA, sota la presidència de la Ima. Sra. Carina Mejías Sánchez. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Agustí Colom Cabau, Gerardo Pisarello Prados, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Sònia Recasens Alsina, Irma Rognoni i Viader, Raimond Blasi i Navarro, Francisco Sierra López, Alfred Bosch i Pascual, Trini Capdevila i Burniol, Montserrat Ballarín Espuña, Xavier Mulleras Vinzia, Eulàlia Reguant i Cura i Gerard Ardanuy i Mata, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Míriam Cabruja i Escobedo, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents els Srs. Jordi Ayala i Roqueta, Gerent de Presidència i Economia i Antonio Muñoz Juncosa, Interventor General.

S'obre la sessió a les 10.05 h.

Propostes a dictaminar

Proposta d'acord

Única.- RESOLDRE les al·legacions presentades al Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2018 durant el termini d'informació pública, d'acord amb els informes que consten a l'expedient. APROVAR definitivament el Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2018, integrat per: a) El de la mateixa Entitat; b) Els pressupostos dels organismes autònoms locals: 1. Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, 2. Institut Municipal d'Educació, 3. Institut Municipal d'Informàtica, 4. Institut Municipal d'Hisenda, 5. Institut Municipal d'Urbanisme, 6. Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida, 7. Institut Municipal de Mercats, 8. Institut Barcelona Esports, 9. Institut Municipal de Serveis Socials; c) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials: 1. Institut de Cultura de Barcelona, 2. Institut Municipal de Parcs i Jardins, 3. Patronat Municipal de l'Habitatge, 4. Institut Municipal Fundació Mies Van de Röhe; d) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils següents: 1. Barcelona de Serveis Municipals, SA (BSM), 2. Informació i Comunicació de Barcelona, SA, 3. Barcelona Activa, SA, SPM, 4. Barcelona Gestió Urbanística, SA, 5. Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA), 6. Foment de Ciutat SA, 7. Barcelona Cicle de l'Aigua, SA. APROVAR definitivament les Bases d'Execució i la plantilla de personal per a l'exercici 2018 que consten en l'expedient. APROVAR definitivament el Pressupost Consolidat de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2018 d'acord amb la Llei General d'Estabilitat Pressupostària. APROVAR, als exclusius efectes del què assenyala l'article 122 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, els pressupostos dels consorcis adscrits a l'Ajuntament, aprovats pels seus respectius òrgans de govern i relacionats a continuació: 1. Consorci Institut d'Infància i Món Urbà, 2. Consorci Campus Interuniversitari del Besòs, 3. Agència d'Ecologia Urbana de Barcelona, 4. Agència Local de l'Energia de Barcelona, 5. Consorci del Besòs, 6. Consorci de Biblioteques de Barcelona, 7. Consorci del Mercat de les Flors/Centre de les Arts de Moviment, 8. Consorci Local Localret, 9. Consorci Museu de Ciències Naturals, 10. Consorci Museu d'Art

Contemporani de Barcelona, 11. Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, 12. Consorci Fira Internacional de Barcelona, 13. Consorci de Turisme.

El Sr. PISARELLO exposa que un pressupost inclou molts aspectes, és l'expressió d'unes prioritats polítiques i un missatge cap a la societat. Indica que les prioritats polítiques del govern són clares, les han explicat moltes vegades i creuen que són prioritats de la ciutat. Malgrat que un pressupost sempre és una proposta complexa, el pot resumir amb dues grans idees. En primer lloc, el manteniment de la cohesió social, objectiu que considera important, i en segon lloc, especialment en el context actual, la reactivació econòmica sostenible i sòlida. Pel que fa al missatge que aquest pressupost transmet a la societat, considera que és un missatge de confiança en la ciutat, de confiança en el govern municipal i d'una certa estabilitat. Reconeix que un pressupost també expressa discrepàncies polítiques, absolutament legítimes i fins i tot necessàries en una societat plural i en un sistema democràtic. Així, assenyala que els partits polítics que formen el consistori tenen trajectòries diferents i defensen programes diferents, però també opina que la situació actual és molt excepcional, políticament difícil, després d'un any complicat, i el govern municipal considera que en aquest cas és important llançar un missatge d'estabilitat i palesar que els grups polítics són capaços de posar-se d'acord, més enllà de les trajectòries i diferències programàtiques de cadascun.

Quant a la proposta pressupostària, creu que és bona i que fins a cert punt és continuista. Remarca que en els primers pressupostos que varen aprovar varen fer un gir a la política pressupostària municipal, amb una aposta per la cohesió social. Tal com han recollit molts mitjans de comunicació aquests darrers dies, subratlla que Barcelona és la ciutat de l'Estat que més inverteix en matèria social, i aquesta característica es manté en la proposta pressupostària que presenten. També afronten la reactivació econòmica, objectiu molt important en el context actual. En aquest sentit, indica que totes les administracions, conjuntament amb el teixit empresarial i el teixit innovador de la ciutat, han presentat la candidatura de Barcelona per ser capital de la tecnologia 5 G, que és un repte important per a la ciutat. Per tant, creu que hi ha una consciència de ciutat perquè tant la cohesió social com la reactivació econòmica sostenible i sòlida siguin prioritàries.

Tot seguit, assegura que Barcelona necessita uns pressupostos, i que els tindrà, amb les característiques bàsiques que ha esmentat. Però, a més a més, creu que tenen l'oportunitat de transmetre a la societat que l'Ajuntament de Barcelona és capaç de prioritzar l'estabilitat. Així, apunta que els baròmetres municipals es recull que els ciutadans reconeixen que a l'ajuntament, malgrat que hi ha set forces polítiques, s'ha aconseguit arribar a acords en determinades qüestions.

Per aquestes raons, el govern va fer una primera proposta pressupostària i la varen començar a explicar el mes d'octubre, de manera que ja fa mesos que en parlen amb l'oposició i d'entrada els grups de Ciutadans, Popular i la CUP - Capgirem Barcelona varen anunciar la seva negativa a aprovar-los, posició que considera legítima, perquè discrepaven de la filosofia de fons. En tot cas, es va produir una aprovació inicial de la proposta pressupostària gràcies a l'abstenció dels grups d'Esquerra Republicana, Socialista i Demòcrata. Tot i així, abans del 21 de desembre no semblava gens fàcil poder arribar a aquest acord, perquè hi havia la incertesa de les eleccions autonòmiques i no sabien què podria passar. Després d'aquesta data, el govern municipal va considerar que s'ha obert un escenari nou i interessant, tal com han constatat parlant amb les diferents forces polítiques, que obre la possibilitat d'aprovar els pressupostos amb un cert acord o amb el vistiplau de diferents grups del consistori. Creu que aquesta possibilitat és interessant i que s'ha d'explorar, tot i que és conscient que és difícil i que cal un acord amb diferents actors. A continuació, assegura que el govern ha fet un esforç per acceptar el màxim d'al·legacions possible. En aquest sentit, comenta que s'han fet moltes reunions per tractar aspectes tècnics i polítics, en les quals s'han implicat ell mateix i l'alcalde. Subratlla que aquestes reunions

s'han mantingut especialment amb les formacions polítiques que han mostrat interès per arribar a l'acord, però apunta que queda temps i ofereix als grups que han manifestat que són contraris a la proposta tornar-ne a parlar i intentar arribar a acords.

Seguidament, assenyalava que el govern no amaga les seves prioritats, que són reflectides en la proposta pressupostària, però insisteix que, en aquest moment que hi ha un tipus de polarització social que no beneficia la societat ni la ciutat, caldria enviar un missatge de restitució, de confiança en la ciutat i en els grups polítics. Remarca que això no comporta renunciar a res, sinó que permet incorporar molts elements que poden ser prioritats per a altres grups i no per al propi. En tot cas, creu que aquests aspectes formen part de la negociació i que la ciutat justifica que els grups municipals incorporin propostes d'altres grups sense renunciar a les prioritats pròpies. Admet que potser l'acord no serà possible, malgrat tot l'esforç, la bona fe i el temps que hi han dedicat, però creu que tots els grups tenen l'obligació d'intentar-ho, especialment en un moment en què la classe política és qüestionada perquè no està a l'alçada d'allò que la ciutadania demana.

Finalment, assegura que el govern farà tots els esforços necessaris per assolir aquest acord i dóna les gràcies a tots els grups municipals, als quals els reconeix l'esforç de fer propostes, malgrat que el marge és estret atès que un pressupost conté uns ingressos limitats. I, amb independència del resultat de les negociacions, reitera que Barcelona tindrà pressupostos, però el govern ofereix la possibilitat que aquests pressupostos siguin tan acordats com sigui possible.

La Sra. RECASSENS replica que el govern municipal vol donar un missatge a la ciutadania d'estabilitat, de confiança en la ciutat i de confiança en la classe política, però recorda que fa uns mesos el Grup Demòcrata va obrir una finestra d'oportunitat per asseure's i parlar dels pressupostos. Malgrat l'escepticisme de molts que es pogués arribar a bon port, considera que ho havien d'intentar i el seu grup es va comprometre a seure i a parlar. Així ho han fet i entén, doncs, que han complert el compromís. Reitera que estaven disposats a avançar en la construcció d'una societat de progrés, oberta, competitiva, on la referència al benestar sigui el màxim exponent. Tanmateix, no estan disposats a parlar de decreixement ni a donar suport a un pressupost que no contingui garanties en la lluita pel progrés econòmic i social.

A continuació, considera que el govern va començar les negociacions tard i malament. Diu que aquestes negociacions han estat complicades, molt intenses i llargues, i amb un clima de poca confiança entre el govern i el principal grup de l'oposició. Aquesta desconfiança, afegeix, és justificada perquè el govern els ha fallat moltes vegades.

Malgrat que la darrera setmana les negociacions es varen accelerar i malgrat els avenços significatius que han fet, manifesta que el seu grup encara no pot emetre l'abstenció necessària perquè es pugui donar tràmit al pressupost. Recorda que mai no han dit que hi votarien a favor, com ja varen deixar clar des de bon començament, però sí que han entrat a discutir els aspectes tècnics.

Per totes aquestes raons, anuncia que el seu grup formularà una reserva de vot per poder esgotar els terminis al màxim, fins al plenari del Consell Municipal.

Tot seguit, puntualitza que aquest no és, ni ho serà mai, el pressupost que hauria fet el seu grup i, per tant, no hi poden donar el vistiplau. El mes d'octubre ja varen dir que el govern havia fet una proposta de pressupost sense ambició, que frena el progrés econòmic a la ciutat de Barcelona, trist, que congela la inversió i petrifica la despesa. Si bé pot arribar a entendre les dificultats que ha expressat el primer tinent d'alcalde, com les derivades de la llei Montoro, creu que també hi ha marge suficient per moure les prioritats. Això no obstant, el seu grup no va abandonar la responsabilitat i es va comprometre a seure i parlar.

En el decurs de les negociacions, apunta que el seu grup ha proposat alguns canvis molt importants, que si haguessin estat acceptats haurien permès de continuar el tràmit. En primer lloc, ja varen advertir que no podien votar favorablement a un pressupost que contingés una

partida específica de 400.250 euros per a la redacció del projecte i fer la connexió de la xarxa de tramvies. Per tant, han demanat que aquesta partida es retiri i que la connexió dels tramvies quedi sotmesa al consens de la comissió que estudia aquesta qüestió. També varen demanar que es tornés a tenir en compte la línia d'autobús D-30, que és l'alternativa viable al tramvia que defensa el seu grup.

En segon lloc, indica que hi ha moltes famílies perjudicades per la nova tarifació social, error que el govern ha admès. Demana, doncs, que durant l'any 2018 es faci un estudi per veure com es pot compensar aquestes famílies i proposa que es destini una partida d'1,5 milions d'euros per fer les compensacions corresponents.

En tercer lloc, el seu grup ha posat un èmfasi especial en la lluita contra el *top* manta perquè creu que és una vergonya veure l'estat actual de la ciutat de Barcelona a causa d'aquesta activitat il·legal, que representa una competència deslleial i afecta negativament el comerç de proximitat. Demana que es reforci l'actuació de la Guàrdia Urbana, una campanya de conscienciació ciutadana amb l'advertiment que els compradors del *top* manta poden ser sancionats, i també un reforç de les polítiques socials i els plans d'ocupació per a la reinserció de les persones que es dediquen a la venda il·legal. Continuant en l'àmbit del comerç, proposen un impuls de les àrees de promoció econòmica urbana, conegudes com APEU, dels projectes de col·laboració publicoprivades, i de campanyes internacionals durant l'època nadalenca per recuperar l'orgull de la marca Barcelona.

En quart lloc, tal com ja va advertir al tinent d'alcalde durant la primera reunió que varen mantenir, per al Grup Demòcrata els temes socials són crucials i, per tant, tot allò que té relació amb la dependència, com el pla de xoc, desembussar la situació de col·lapse dels programes individuals d'atenció, PIA, i l'avaluació de les famílies amb membres dependents. Per abordar totes aquestes situacions, creu que és molt important destinar-hi una partida d'1.250.000 euros. A més a més, apunta que hi ha entitats en l'àmbit de la discapacitat que tenen dificultats de tresoreria i les han d'ajudar.

Entre altres mesures que corresponen a àmbits diversos, esmenta la proposta de destinar 10 milions d'euros de forma extraordinària per complir els compromisos que varen adquirir referents al Pla de l'habitatge, o una dotació de 3 milions i mig per reforçar les polítiques d'ocupació i per implementar plans específics per als aturats majors de quaranta anys. Un altre projecte que considera que és molt important és el Palau d'Esports i, en l'àmbit de la cultura, reclama que es pressuposti un milió d'euros per garantir l'acabament de la biblioteca. Lamenta, doncs, que el govern hagi rebutjat moltes de les propostes del seu grup en els àmbits de la promoció econòmica o el social.

En definitiva, volen acabar de comprovar l'actitud i el compromís del govern municipal i veure si és veritat que vol complir amb allò que han pactat amb el seu grup i implementar algunes de les partides que han acordat i que permetrien donar estabilitat a la ciutat. Puntualitza que aquesta actitud no és per afavorir l'alcalde Colau, sinó pel bé dels ciutadans de Barcelona.

La Sra. MEJÍAS intervé com a portaveu del Grup de Ciutadans. En primer lloc, manifesta que només han rebut una sol·licitud de reunió per tractar sobre els pressupostos, en la qual no els varen fer cap proposta. Recorda que després de la presentació dels pressupostos el seu grup s'hi va mostrar contrari precisament perquè era una proposta continuista dels pressupostos aprovats els anys anteriors, tot i que les circumstàncies de la ciutat han canviat substancialment els darrers mesos i aquesta situació delicada que viu Barcelona encara s'arrossega.

Pel que fa a la intervenció del primer tinent d'alcalde, en critica tres aspectes. En primer lloc, l'afirmació que, en qualsevol circumstància, l'ajuntament tindrà pressupostos. Dedueix, doncs, que el govern va presentar el projecte de pressupostos amb la intenció d'aprovar-los, si no assolien un acord amb els grups municipals, mitjançant una qüestió de confiança, tal com ja ho varen fer l'any anterior. En segon lloc, pel que fa a l'afirmació que per al govern municipal a

partir del 21 de desembre s'obre un nou panorama polític que permet determinats acords, entén que es refereix a qüestions polítiques, a les quals es referirà més endavant. I, en tercer lloc, reitera la crítica al continuisme dels pressupostos quan les circumstàncies de la ciutat han canviat substancialment.

A continuació, després d'escoltar les dues intervencions anteriors, pregunta què votaran exactament. Així, assenyala que el dia anterior el president del Grup Demòcrata va anunciar que les negociacions s'allargarien fins al dia del plenari i, per tant, es poden produir modificacions substancials l'abast de les quals no coneixen. Així, doncs, després de dos mesos de la presentació dels pressupostos no coneixen el contingut de les negociacions ni els acords a què han arribat. Tampoc saben si, fruit d'aquests acords, hi haurà implicacions econòmiques importants.

En tot cas, sí que saben que després del 21 de desembre s'obre un nou panorama polític i que hi ha grups que estan disposats a facilitar l'aprovació dels pressupostos mitjançant una abstenció a canvi del pagament de favors. Així, recorda que fa dos dies es va constituir la Mesa del Parlament de Catalunya gràcies a l'abstenció de Catalunya en Comú, i en aquesta sessió es troben davant de la possible abstenció dels grups Demòcrata i d'Esquerra Republicana, que facilitaria l'aprovació dels pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona. Considera, però, que els interessos generals de Barcelona no s'haurien de sotmetre mai als interessos dels partits polítics. A més a més, troba que les negociacions que es duen a terme són curioses perquè, per exemple, el govern municipal assumeix i copia les polítiques de gestió de la mobilitat del PDECat, com en la qüestió del tramvia. Assenyala que el govern municipal, tot i que és favorable a la continuïtat d'aquest mitjà de transport, elimina una partida pressupostària de gairebé 400.000 euros per a la redacció del projecte del tramvia. També comenta que el govern havia promès reduir les tarifes del transport públic però tanmateix apliquen les apujades dissenyades per Convergència i Unió. En definitiva, el govern municipal promet transparència però continua ocultant els sous dels directius de TMB, empresa que té un dèficit econòmic notable.

Seguidament, sobre l'afirmació que l'Ajuntament de Barcelona és l'ajuntament de l'Estat que ha incrementat més la despesa social, apunta que si després aquestes partides no s'executen aquests increments no tenen cap efectivitat. En aquest sentit, assenyala que han analitzat el nivell d'execució de les partides corresponents a 2017 i pel que fa a les ajudes a l'IBI i a les famílies vulnerables ha estat molt baix.

Allò que troba més curiós, però, és la tarifació social de les guarderies. El govern assegura que modificarà aquesta tarifació per aconseguir que arribi a més famílies, perquè aquest és un dels instruments principals per a la conciliació de la vida familiar i laboral, però justament encareix aquestes tarifes a les classes mitjana i treballadora. Així, doncs, malgrat que el govern asseguri que ha fet un gran esforç en matèria de guarderies, indica que la Sra. Laia Ortiz el dia anterior va reclamar a la Generalitat 42 milions d'euros d'endarreriments en l'execució d'aquestes infraestructures, corresponents als anys 2013 i posteriors. Considera que és una contradicció que d'una banda anunciïn baixes en la tarifació i, per l'altra, reclamin aquests endarreriments, i demana explicacions sobre aquesta qüestió.

Quant a la proposta de pressupostos que es va presentar el mes d'octubre, recorda que el seu grup en aquell moment els va qualificar d'insuficients per abordar la situació delicada que travessa la ciutat de Barcelona a causa de la inestabilitat política i de la inseguretat econòmica creades pel procés independentista. Creu que aquesta circumstància no es pot obviar i que Barcelona es mereix uns pressupostos que tinguin en compte la situació econòmica que han viscut tots els sectors econòmics durant els darrers mesos. Entre les conseqüències d'aquest període d'inestabilitat, destaca la fugida de empreses, moltes de les quals eren ubicades a Barcelona, la caiguda de la facturació dels comerços, el repunt de l'atur, la caiguda de l'activitat econòmica en sectors fonamentals com el turisme, el comerç o la restauració, i critica que el pressupost no contempli cap mesura adreçada a pal·liar aquesta situació. Contràriament, tot i

que no hi ha millor política social que la creació d'ocupació, en aquests pressupostos es retallen tots els ajuts al comerç quan el 62 % dels autònoms i el 54 % dels comerciants asseguruen que s'han vist afectats per aquesta situació. En conclusió, constata que les partides adreçades a la promoció comercial i als mercats es retallen. El seu grup considera que aquesta no és la manera de revitalitzar sectors econòmics importants per a la ciutat que han patit una crisi durant els darrers mesos. A més a més, analitzant les partides que es destinen a la dinamització del comerç de proximitat en districtes com l'Eixample, Sants, les Corts, Sarrià o Sant Martí, observa que es mantenen les mateixes de l'any anterior, tot i que les circumstàncies són molt diferents, o fins i tot disminueixen. Per tant, per al seu grup era imprescindible implementar un pla de mesures econòmiques per a la reactivació de l'economia, un pla d'incentius per evitar la fuga de més empreses o d'aquelles que no es poden deslocalitzar i que viuen una situació de crisi.

Quant a les polítiques d'habitatge públic, assenyala que avancen molt lentament i en aquests pressupostos no hi ha una dotació pressupostària que faci pensar que s'hagin de reactivar durant els mesos propers. Així, li sorprèn que es redueixi el programa de conservació i rehabilitació d'edificis de 29 milions a 17 milions d'euros, malgrat que a Barcelona hi ha una gran quantitat d'edificis que es podrien rehabilitar i que es podria fer un bon pla de rehabilitació en alguns barris de Ciutat Vella o Nou Barris.

Pel que fa a les polítiques socials, el seu grup no entén per què s'ha reduït la partida pressupostària del programa d'emergències i urgències socials en gairebé 100.000 euros. Indica que no han rebut cap resposta a les al·legacions que han presentat sobre aquesta qüestió.

Sobre les subvencions directes o els pagaments a algunes organitzacions que no es corresponen amb les necessitats de l'ajuntament, troba que són totalment fora de lloc.

Per totes aquestes raons, anuncia la reserva de vot perquè creu que cap membre de la comissió sap exactament què s'està votant ni de l'abast que tindran les negociacions durant les pròximes setmanes i que poden modificar substancialment aquests pressupostos, que haurien de tenir com a objectiu principal reactivar la promoció i els sectors econòmics de la ciutat, però que en aquest moment es veuen sotmesos a un pagament de favors polítics, situació que el seu grup considera inconvenient i inadequada.

El Sr. BOSCH manifesta que el Grup d'Esquerra Republicana no està satisfet amb aquests pressupostos i creu que són molt millorables. Tampoc no estan contents amb l'actitud del govern de la ciutat. Comenta que les converses han estat difícils i han arribat tard, com ha reconegut el tinent d'alcalde quan ha dit que han esperat a conèixer el resultat de les eleccions autonòmiques per començar a parlar-ne. Creu, doncs, que aquesta no és l'actitud política adequada per aproximar posicions.

D'altra banda, indica que el seu grup sempre és molt crític perquè és la seva missió en tant que oposició i alternativa de govern. Apunta, doncs, que la seva missió no és treballar per una persona ni per un partit en concret, ni el que governa ni tan sols el propi, sinó treballar per la ciutat. En aquest sentit, subratlla que la seva única prioritat és Barcelona i és dins d'aquest marc que poden oferir col·laboració a la ciutat i als comptes de la ciutat.

A continuació, assenyala que després de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució varen entendre que la seva obligació envers Barcelona era oferir mà estesa perquè la ciutat i el país passen per un moment molt complicat. Aquesta predisposició a parlar sobre la ciutat de Barcelona no és cap xec en blanc, tal com ja varen advertir en aquell moment, i varen fer aquest oferiment juntament amb el Grup Demòcrata perquè varen entendre que era la seva obligació, una actitud que considera molt responsable. Tanmateix, han tingut una gran decepció perquè fa mesos que varen demanar reunions amb els responsables polítics i va costar molt que s'arribessin a fer. Així, comenta que finalment ell mateix va aconseguir parlar amb l'alcalde pocs dies enrere, però feia molt de temps que ho demanaven. A més a més, recorda que varen presentar les al·legacions al projecte de pressupostos el dia 11 de desembre i fins a l'11 de

gener ho han pogut mantenir reunions polítiques amb el govern de la ciutat, malgrat que sí que han tingut reunions tècniques. Agraeix, doncs, les feines dels tècnics de l'ajuntament i del seu grup municipal, que han treballat conjuntament i han permès que el seu grup pugui presentar una bona proposta per millorar els pressupostos que ha presentat el govern. En tot cas, diu que estan decebuts perquè varen presentar 63 al·legacions i insisteix que el primer contacte polític amb el govern no el varen tenir fins al dia 11 de gener. Creu que aquesta demora demostra que les afirmacions que ha fet la portaveu del Grup de Ciutadans sobre pagaments de favors polítics són falses. Assegura que aquest suposat pagament de favors no ha existit perquè la posició del seu grup ja la varen fer pública molt abans de conèixer el resultat de les eleccions del 21 de desembre.

Seguidament, creu que el govern municipal ja havia decidit que aquests pressupostos els aprovarien mitjançant una moció de confiança i que l'exregidor Ricard Gomà va definir com una filigrana legal a esquenes de la majoria del consistori i que ell mateix defineix com a «alcaldada». Afegeix que el govern ja va seguir aquesta estratègia l'any anterior. També li preocupa que el govern de la ciutat digui, tal com ha fet el Sr. Pisarello en la seva intervenció, que potser l'acord no serà possible, perquè considera que si el govern ho vol l'acord pot ser possible, però ho han de demostrar amb fets.

Després de tots aquests comentaris, assenyala que hi ha una escletxa oberta, en part per la insistència de l'oposició a poder parlar sobre els pressupostos, i, malgrat que sigui a corre-cuita, podran comprovar si realment hi ha una oportunitat de millorar-los per satisfer les necessitats de la ciutat de Barcelona. Apunta que en les 63 al·legacions que han presentat bàsicament parlen d'educació, d'habitatge i dels districtes. Subratlla, doncs, que és una proposta totalment social i de ciutat. Així, doncs, demana a la Sra. Mejías que no s'inventi coses perquè no es tracta d'un intercanvi de favors polítics, sinó de política social, d'habitatge, de les escoles bressol i de res més. També qualifica d'invent l'afirmació que hi ha una crisi econòmica galopant, quan l'únic que hi ha són les fluctuacions econòmiques estacionals de cada any. Afegeix que si el Grup de Ciutadans vol viure fora de la realitat és la seva elecció, però que ells es limiten a parlar de Barcelona i intenten millorar els pressupostos, que són necessaris per a la ciutat.

Pel que fa a les al·legacions, comenta que la majoria, 36, han estat rebutjades, totalment o parcialment, actitud que no afavoreix la negociació. Posa com exemple la proposta d'implementar una partida de tanteig i retracte de 10 milions d'euros, però el govern afirma que la partida d'1,9 milions que figura a la proposta de pressupost és suficient, de manera que es rebutja l'al·legació. D'altra banda, el govern ha acceptat algunes al·legacions però sense consignar-hi cap partida econòmica, com el pla de xoc per a l'infrahabitatge. Entén que el govern pot fer un pla, però si no el dota econòmicament no serà un pla de xoc. També esmenta que el govern ha promès la mateixa partida pressupostària per a escoles bressol al Grup Demòcrata i al seu, i demana que com a mínim la subdivideixin en dues.

En definitiva, el seu grup no està satisfet del desenvolupament de la negociació, creu que s'ha començat tard, que s'ha fet poc i que no s'està fent bé. A més a més, indica que s'hauria de desbloquejar el projecte del museu de l'Hermitage perquè no té cap sentit aturar aquesta inversió que pot afavorir un turisme de qualitat i cultural. També discrepa que no hi hagi una proposta per millorar els preus dels serveis funeraris, més enllà de proposar crear una empresa pública en el futur que, en tot cas, no suposarà un benefici immediat per als ciutadans. Reclama, doncs, que el govern desbloquegi aquestes iniciatives perquè això ajudaria a entendre que estan parlant de la ciutat.

Finalment, atès que la situació no és clara, anuncia que el seu grup no votarà a favor dels pressupostos, i estan valorant si hi han de votar en contra o si s'han d'abstenir. Així, doncs, no donaran cap xec en blanc, però estan disposats a continuar parlant-ne. Per tant, comunica que el seu grup farà una reserva de vot i veuran si en els dies que falten per a la sessió plenària el govern mou peça.

La Sra. BALLARÍN recorda que la Sra. Colau va accedir a l'alcaldia de Barcelona l'any 2015 amb la intenció de fer fora l'alcalde Trias i fer un canvi. Però justament la mateixa setmana que s'ha conegut la sentència del cas Palau, que condemna per corrupció l'antiga Convergència Democràtica de Catalunya a pagar 6,6 milions d'euros i també condemna a presó alguns dels seus principals dirigents, s'assabenten que hi ha un acord pressupostari tancat entre l'alcaldesa Colau i el Sr. Trias.

A continuació, apunta que el dia 24 d'octubre les forces independentistes varen demanar, tal com deia el Sr. Bosch, trencar el pacte d'esquerres a la ciutat de Barcelona, després d'un any de posar-hi tots els entrebancs que varen poder. Així, exigien a l'alcaldesa que trenqués amb el Grup Socialista a canvi del seu suport. Quaranta dies després, afegeix, comença l'etapa que anomena «Colauvergència», amb un pacte de pressupostos, la primera víctima del qual ha estat el tramvia. Indica que la Sra. Colau no ha tingut cap mena d'escrúpols a retirar el projecte estrella del seu mandat, a dos dies d'una manifestació ciutadana que reclama la unió dels dos trams. Comenta que el dia anterior la regidora de Mobilitat va dir en una piulada que el govern municipal està preparat per assumir la gestió del tramvia i que la unió per la diagonal significa més transport públic per a la ciutat. Insisteix, doncs, que amb aquesta decisió la Sra. Colau enterra el tramvia.

A més a més, fruit d'aquest pacte entre Barcelona en Comú i el Grup Demòcrata, el govern reverteix la política del *top* manta, la tarifació social d'escoles bressol i la política d'habitatge, reconeixent així que aquestes polítiques han estat un fracàs. Per tant, té la impressió que per aconseguir el suport del Grup Demòcrata la Sra. Colau ha renunciat als principis i a les promeses principals que la varen portar a l'alcaldia de Barcelona, de manera que en aquest moment molts ciutadans se sentin molt decebuts pel gir independentista que ha fet l'alcaldesa. Recorda que el Grup Municipal ja va denunciar que el trencament del govern d'esquerres responia a un acord entre l'alcaldesa i els independentistes, tal com es confirma quaranta dies més tard, i creu que el govern municipal està enviant senyals molt clars en aquest sentit.

Seguidament, apunta que el seu grup va posar com a condició per aprovar els pressupostos la congelació del preu del transport públic, que és el servei que fa patir més les butxaques de les classes populars, i no solament no els varen escoltar, sinó que varen ocultar fins al darrer moment l'apujada d'aquests preus. Ara veuen que l'alcaldesa Colau ha preferit negociar amb el Sr. Trias per enterrar el tramvia que no pas amb el Grup Socialista per congelar la T-10.

Quant a la negociació, considera que el govern l'ha plantejada, com és habitual, tard, malament i amb molta cosmètica. Apunta que un pressupost no es pot negociar en dues setmanes mentre es tanquen acords que desconeixen amb partits independentistes. Considera que Barcelona mereix un govern que treballi i que dialogui en clau de ciutat, i no pas canviant cromos amb els partits independentistes. A més a més, discrepa de les xifres que ha donat la Sra. Recasens i pensa que el govern ha enganyat el Grup Demòcrata o que aquest grup no ha sabut entendre què estaven negociant. Així, han sumat el valor real de les estimacions a les al·legacions presentades pel Grup Demòcrata i diu que suposen 0,2 % del pressupost municipal, 4,8 milions d'euros. Pregunta si, en aquestes condicions, el PDCat donarà suport al pressupost. Si és així, entindrà que aquest no és un pacte de pressupostos, sinó un pacte polític que va molt més enllà.

A continuació, reitera que Barcelona en Comú ha passat en quaranta dies de defensar un govern d'esquerres a fer un govern amb l'antiga Convergència. Pregunta, doncs, si les conviccions els han durat poc temps o si s'han apuntat a la màxima marxista que diu «aquests són els meus principis i si no els agraden els n'ofereixo uns altres». No vol creure que, després d'haver convertit el tramvia en l'eix central del seu mandat, ara Barcelona en Comú el vulgui enterrar. Pregunta al Sr. Pisarello si ha parlat d'aquesta qüestió amb el director de Model Urbà, que el mes de juliol deia en un article que el tramvia és irrenunciable perquè és el tramvia de la justícia. Tampoc no vol creure que, després d'haver dit que la tarifació social era el major avenç

cap a la justícia i l'equitat socials, ara hi renunciïn. Pregunta què en diu la Sra. Laia Ortiz, que ha defensat aquesta política fins al final. I tampoc vol creure que el govern reconegui tan aviat que no se'n surt amb el Pla d'habitatge o amb la política relativa al *top* manta. Pregunta si el proper pas serà renunciar a les superilles o al Pla de barris.

Per tant, afirma que Barcelona en Comú ha canviat tant el perfil i s'ha desdibuixat tant que s'estan esborrant, i ha canviat tant de posició que ningú ja no sap on són en aquests moments. No ho saben els partits de l'oposició perquè cada dia presenten un full de ruta diferent, tampoc no ho sap la ciutadania, a qui han convocat a manifestar-se a favor del tramvia mentre pacten retirar la partida que permetria connectar els dos trams, i tampoc no ho saben els seus votants, a qui varen prometre un canvi radical i han acabat canviant cromos amb l'antiga Convergència. Assegura, doncs, que potser arribaran a un acord amb el Grup Demòcrata, però està clar que no tenen ni model ni visió de ciutat, i que han traït la confiança de molta gent que va creure en ells i que no s'ho mereixen.

Finalment, indica que encara no saben quin és el projecte concret de pressupost que es posarà a votació a la sessió plenària del Consell Municipal. Recorda que el Grup Socialista sempre ha posat Barcelona com a prioritat, tal com varen dir quan es varen incorporar al govern municipal per evitar el bloqueig de la ciutat i quan en varen sortir i varen assegurar que farien una oposició constructiva. Per tant, atès que coneixen ben poca cosa del contingut de l'acord a què han arribat, no saben si hi haurà noves renunciïes ni si hi ha pactes més enllà del pressupost, com ara sobre el Parlament de Catalunya o sobre el Govern de la Generalitat, creu que el seu grup pot exigir la màxima claredat i emplaça el govern a informar sobre el contingut concret de l'acord i a presentar els números. Insisteix que el seu grup no bloquejarà la ciutat, però reclama que durant els pròxims dies el govern expliqui clarament si ha preferit pactar amb el Grup Demòcrata per enterrar el tramvia o pactar amb el Grup Socialista per congelar el preu del transport públic.

Així, doncs, amb l'opacitat que ha exhibit el govern municipal, anuncia que el seu grup no pot fer res més que una reserva de vot fins que no coneguin les xifres definitives d'aquest pressupost.

El Sr. MULLERAS exposa que Barcelona no pot ser utilitzada com una peça més del tauler independentista, que ara ha incorporat un altre jugador, l'alcaldeessa Ada Colau i Barcelona en Comú. Apunta que el dia anterior varen pactar la Mesa del Parlament i ara pacten els pressupostos de Barcelona. Pregunta, doncs, què pactaran en el futur.

Tot seguit, considera que és evident que el govern municipal utilitza Barcelona com a moneda de canvi amb els independentistes perquè els pressupostos que ha presentat són gairebé els mateixos que va presentar l'any anterior, però alguns grups que en aquella ocasió hi varen votar en contra ara n'afavoriran l'aprovació, no pas perquè els pressupostos hagin canviat, sinó perquè el que ha canviat és la situació política a Catalunya. Per tant, considera que els interessos polítics de Barcelona en Comú a Catalunya han canviat i estan posant Barcelona al servei de l'independentisme, situació que qualifica de tragèdia. Lamenta que els pressupostos es puguin aprovar no pas perquè siguin bons per a la ciutat ni per donar estabilitat, tal com afirmava el tinent d'alcalde, sinó perquè alguns grups del consistori han convertit Barcelona en una eina al servei de l'independentisme i han abandonat la defensa dels interessos de la ciutat simplement per interessos partidistes o ideològics.

A continuació, indica que en aquesta sessió s'aprovarà la tramitació d'aquests pressupostos gràcies a la reserva de vot, que en la pràctica és una abstenció, dels grups Demòcrata, d'Esquerra Republicana, de Ciutadans i Socialista. La reserva de vot del Grup Socialista la troba normal perquè de fet ja hi varen votar a favor en la Comissió de Govern.

Afegeix que el pressupost que s'aprovarà en aquesta sessió és continuista, antisocial, que manté la màxima fiscalitat, que congela les inversions i que manté disparades les despeses

improductives i de propaganda. El Grup Popular hi ha presentat 92 al·legacions amb propostes concretes de canvi, i el govern a la pràctica no n'ha acceptada cap. Assenyala que, de fet, el seu grup ha proposat un pressupost alternatiu, amb canvis per valor de 173 milions d'euros en les partides pressupostàries.

D'altra banda, li fa gràcia que el govern afirmi que ha negociat els pressupostos amb els grups municipals perquè quan no s'accepta cap de les propostes que es presenten en les al·legacions no es pot considerar que la negociació sigui seriosa ni acceptable. Aquest rebuig a les seves propostes, afegeix, també demostra el sectarisme ideològic del govern perquè rebutja l'al·legació del seu grup per retirar la partida de 400.000 euros per als estudis del tramvia però n'accepta una d'ídèntica presentada pel Grup Demòcrata. En el mateix sentit, assenyala que s'ha rebutjat l'al·legació del Grup Popular per a la cobertura de la ronda de Dalt però s'accepta la mateixa proposta presentada pel Grup Demòcrata.

Seguidament, reitera que el pressupost és continuista però argumenta que la ciutat de Barcelona i la societat no són les mateixes que un any enrere. Lamenta que el procés unilateral d'independència ha deixat una Barcelona que ha patit molt intensament la fugida de més de tres mil empreses de Catalunya, que ha reduït el consum, el turisme i les inversions. Per aquesta raó, entén que calen mesures que ajudin a reactivar la ciutat i a sortir de la crisi, de manera que no es poden aplicar els mateixos pressupostos d'anys anteriors, perquè la Barcelona actual no és la mateixa que la de fa un any. Així, el seu grup ha proposat mesures de promoció econòmica, mitjançant un pla de reactivació de la ciutat.

També considera que aquest pressupost és antisocial perquè manté les taxes i els impostos al màxim nivell a les classes mitjanes, perquè redueix els ajuts per a la rehabilitació d'habitatges un 6 % i perquè castiga el comerç als barris amb la reducció del 8 % de les partides per al comerç de proximitat i del 25 % de les partides per als mercats.

Quant a la fiscalitat, indica que la quota de l'IBI es manté al màxim i no s'hi introdueixen noves bonificacions. A més a més, denuncia que algunes de les bonificacions aprovades per iniciativa del Grup Popular no s'han aplicat, com ara les adreçades a famílies, vídues o persones més desfavorides, tal com consta en la liquidació del pressupost. A més a més, remarca que l'IBI al comerç l'apugen entre un 7 % i un 14 %. També apunta que els preus dels parquímetres es mantenen al màxim i que en dos anys han pujat un 6 % i la recaptació ha augmentat de 35 milions d'euros a 37 milions.

Pel que fa al capítol d'ingressos, assenyala que l'Estat continua aportant 1.102 milions d'euros anuals, que compensen la davallada d'ingressos provinent de la Generalitat, i remarca que aquestes aportacions de l'Estat es cobren íntegrament, cosa que no passa amb les aportacions de la Generalitat.

Afegeix que el govern municipal congela les inversions i augmenta les despeses improductives i de propaganda. Així, manté una partida de 10 milions d'euros per a propaganda, i recorda que quan els integrants de Barcelona en Comú eren a l'oposició criticaven molt aquestes despeses. També mantenen la despesa en informes amb 11,7 milions d'euros. En canvi, però, congelen les inversions, que es mantenen en 412 milions d'euros, i incrementen l'endeutament del Patronat Municipal de l'Habitatge, quan en una situació de crisi i amb una hisenda municipal sanejada caldria incrementar aquestes inversions per ajudar a reactivar l'economia de la ciutat.

En definitiva, apunta que en aquesta sessió s'aprovaran els pressupostos donant l'esquena a Barcelona i lamenta que això es faci en clau de política catalana. Manifesta que la Sra. Colau ha deixat de ser l'aliada de Barcelona i ha esdevingut l'aliada de l'independentisme a Barcelona. Lamenta que això s'hagi confirmat amb les negociacions que el govern duu a terme i constata, doncs, que els pressupostos s'aprovaran no solament gràcies als vots dels independentistes, sinó també al vot dels grups de Ciutadans i Socialista.

Per acabar, anuncia el vot contrari del seu grup a la proposta d'acord.

La Sra. REGUANT exposa que aquesta és la tercera vegada que es porten a votació uns pressupostos presentats pel govern de Barcelona en Comú. El primer cop va ser la proposta d'un govern en solitari, el segon cop participaven al govern els impulsors de la marca Barcelona i aquest tercer cop els pressupostos els presenta Barcelona en Comú però els va elaborar juntament amb el Grup Socialista, malgrat que ara aquest grup no hi doni suport. En tot cas, afirma que aquesta elaboració conjunta ha tingut un impacte als pressupostos que ara es porten a votació, malgrat que posteriorment negociïn determinats aspectes amb els grups Demòcrata, d'Esquerra Republicana o Socialista.

Tot seguit, indica que durant els darrers tres anys el govern ha utilitzat diferents eines per dotar-se d'aquest instrument bàsic i fonamental per orientar les polítiques de l'ajuntament. L'any 2016 va fer servir una modificació pressupostària i el Grup de la CUP - Capgirem Barcelona va oferir el seu suport perquè va pensar que era una oportunitat per generar mesures concretes i permanents que milloressin la vida de les classes populars de la ciutat. Varen arribar a alguns acords i amb l'abstenció del seu grup varen permetre que aquestes mesures es poguessin aplicar.

Quant als pressupostos per a 2017, davant la negativa de tots els grups de l'oposició a aprovar-los, el govern va triar l'opció d'aprovar-los mitjançant una qüestió de confiança. Creu que la incapacitat d'arribar a acords en aquell moment i, per tant, l'aïllament del govern municipal els va empènyer a utilitzar una mesura que hauria de ser extraordinària. Tanmateix, afegeix, sembla que aquesta era l'opció preferida, abans de les eleccions del 21 de desembre, per aprovar els pressupostos de 2018.

Admet que algú pugui mirar-se els pressupostos com una simple qüestió numèrica, que solament es tracta d'incrementar algunes partides i de reduir-ne unes altres. Afirma, però, que els números no són neutres i que per revertir anys de polítiques neoliberals i patriarcals no n'hi ha prou a augmentar o disminuir partides. Per aquesta raó, el mes de novembre, durant el debat per a l'aprovació inicial dels pressupostos, el seu grup va advertir que l'acció del govern hauria de contemplar tres elements centrals, els quals no veien reflectits en la proposta i que, un cop feta la aprovació inicial, veien pràcticament impossible que es poguessin canviar alguns punts i, per tant, revertir aquelles polítiques neoliberals i patriarcals a què feia referència.

El primer punt que varen posar sobre la taula era l'habitatge. En aquest àmbit, el seu grup coincideix amb el govern a considerar que l'habitatge digne a la ciutat de Barcelona és una qüestió prioritària i imprescindible si volen mantenir uns barris per als veïns. Tanmateix, denuncia que el pacte amb els grups Socialista, Demòcrata i de Ciutadans per fer el Pla d'habitatge, que qualifica de nefast, va marcar un punt d'inflexió en el Patronat Municipal d'Habitatge i el va convertir en una entitat pública empresarial, cosa que va permetre l'entrada del sector privat a les polítiques públiques d'habitatge i això el seu grup entén que és ben lluny de la defensa d'un habitatge públic per a aquelles persones que veuen com els voltors els priven d'un dret bàsic.

En segon lloc, creu que la remunicipalització o municipalització de serveis bàsics cauen de l'agenda del govern. Fa temps que reclamen que el pressupost inclogui les partides necessàries per revertir externalitzacions com ara les dels serveis de manteniment de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins, malgrat que aquest ha estat declarat un servei essencial. Els pressupostos, afegeix, no inclouen aquest punt o l'inclouen parcialment i d'una manera massa poc definida. Tampoc no s'aborda de manera clara la municipalització de serveis bàsics com l'aigua o la recollida de residus, la concessió dels quals finalitzarà dintre de poc temps i, per tant, cal que l'ajuntament comenci a treballar per municipalitzar-los. També esmenta serveis fonamentals per a les persones com la teleassistència o el Circuit Barcelona, per abordar les violències masclistes, i diu que qui finalment paga l'externalització d'aquests serveis i la manca de serveis públics de gestió pública són les classes populars i sobretot les dones, que són les qui fan les

tasques que l'Administració pública no assumeix. A més a més, assenyala que els salaris a les empreses que ofereixen serveis externalitzats precaritzava la vida dels treballadors.

En tercer lloc, el seu grup va plantejar la necessitat de revertir les polítiques culturals, les quals denuncia que durant anys han estat clientelars. Reconeix que darrerament hi ha hagut alguns canvis i s'ha nomenat un nou comissionat en aquesta àrea, però pregunta com s'ho farà aquest comissionat per canviar aquestes polítiques elitistes amb un pressupost definit per l'anterior responsable de cultura.

D'altra banda, comenta que els darrers mesos s'han produït diversos fets que han empitjorat la situació, més enllà de les eleccions del 21 de desembre. Així, comenta que el 28 de desembre el consell d'administració de l'ATM, consorci participat on l'Ajuntament de Barcelona té veu i capacitat d'incidència, va aprovar per unanimitat l'increment del 2 % de les tarifes dels abonaments generals del transport públic. Considera que en un context de reducció de salaris i d'increment de tarifes de serveis bàsics com aigua, llum i gas, que se situen el 20 % dels veïns de Barcelona en risc de pobresa, aquest augment del preu del transport públic és una nova agressió als drets dels treballadors i de les classes populars, i afirma que respon principalment a les lògiques d'un model de mobilitat en què el vehicle privat continua situant-se en el centre de les polítiques públiques i es degrada i margina el transport públic. Indica, doncs, que mitjançant aquesta pujada de tarifes totes les administracions implicades fan recaure sobre els usuaris del transport públic la gestió econòmica deficient de TMB. En aquest sentit, esmenta els interessos del préstec de 472 milions d'euros que l'alcalde Trias va contractar amb els bancs i els sous astronòmics dels directius d'aquest organisme, fruit de les dinàmiques de portes giratòries entre partits i l'empresa pública. En conclusió, constata que les grans declaracions del govern segons les quals vol reduir l'ús del vehicle privat i afavorir el transport públic són totalment insuficients i contradictòries amb l'increment de les tarifes.

En definitiva, tots aquests elements que el seu grup va plantejar el mes de novembre no han estat inclosos al projecte de pressupostos i, a més a més, en aquest moment encara no saben quina és la proposta concreta que el govern posarà a votació. De fet, no coneixien els continguts dels preacords a què el govern havia arribat amb diversos grups, però sentir la portaveu del Grup Demòcrata parlar de pla de xoc contra la venda ambulants i de reforç de la Guàrdia Urbana els espanta, els preocupa i els alerta. Assenyala que ja han vist anteriorment que quan la Guàrdia Urbana aplica un pla de xoc contra els treballadors que es dediquen a aquesta activitat té conseqüències per a aquestes persones, que normalment són excloses del sistema.

En resum, entén que es tracta d'un pressupost continuista d'aquell que l'any anterior ja varen rebutjar, que continua sense apostar per recuperar els serveis bàsics que durant anys han servit als interessos mercantilistes de les elits de la ciutat i que no han posat les necessitats de les classes populars al centre de les polítiques.

Per totes les raons exposades, i a l'espera de conèixer en detall els preacords i el text que definitivament es portarà a votació, anuncia la reserva de vot del seu grup.

El Sr. ARDANUY anuncia, com a regidor no adscrit a cap grup del consistori però en representació del seu partit polític, Demòcrates de Catalunya, la reserva del seu vot fins al plenari del Consell Municipal.

El Sr. PISARELLO admet que no presenten uns nous pressupostos, com és evident, sinó que el que fan és resoldre les al·legacions que els grups municipals han fet a la proposta pressupostària del govern.

Sobre les consideracions que han fet alguns grups en el sentit que el pressupost és continuista, ell s'estima més dir que és una proposta de consolidació de la línia que es va adoptar des del començament del mandat gràcies a l'acord que varen assolir amb Esquerra Republicana de Catalunya, el Partit dels Socialistes i la CUP - Capgirem Barcelona. Aquelles, afegeix, són les

línies mestres del pressupost actual i, per tant, entén que la portaveu del Grup Demòcrata no s'hi senti identificada. Al govern li hauria agradat poder continuar en aquesta línia, però l'any anterior no va ser possible i varen haver de recórrer a una qüestió de confiança perquè la CUP va decidir que no podia donar suport als pressupostos de Barcelona, tot i que va votar a favor dels pressupostos de la Generalitat, que eren molt més antisocials que cap de les mesures que s'hagin pres a l'ajuntament. Pregunta, doncs, a la Sra. Reguant on són les partides pressupostàries que varen exigir a la Generalitat per a remunicipalitzacions, per a habitatge o per a transport públic i si és capaç d'explicar-ho ell li reconeixerà que han estat coherents.

En tot cas, el govern va plantejar aquesta proposta pressupostària i entén que el Sr. Mulleras digui que aquests no són els seus pressupostos. Apunta que cada intervenció que fa el portaveu del Grup Popular li confirma que el govern va en la bona direcció perquè tenen propostes antagòniques, de manera que quan el Sr. Mulleres explica les discrepàncies ideològiques que té amb el govern el deixa tranquil perquè si, contràriament, elogiés el pressupost es posaria nerviós.

Quant a la intervenció de la Sra. Mejías, replica que el govern municipal no podrà fer moltes actuacions en matèria de plusvàlues o relacionades amb el programa PIA, i que no podrà invertir 40 milions d'euros en el transport públic a causa dels pressupostos de l'Estat, als quals Ciutadans ha donat suport. Indica que el que fa aquest partit al Congrés dels Diputats també té un impacte en la política municipal de Barcelona i aquí ningú no pot amagar les seves opcions.

A continuació, malgrat que aquesta sigui la proposta del govern, remarca que l'any anterior es va obrir una escletxa per a la negociació, en uns moments molt complexos políticament que per al govern municipal justificaven fer un esforç. Li recorda al Sr. Bosch que ja es varen oferir a parlar sobre aquesta proposta el mes d'octubre anterior i diu que algun dia farà la llista de les reunions que ha mantingut amb el Sr. Jordi Coronas, que és el representant d'Esquerra Republicana que negocia el pressupost. Puntualitza, però, que després del 21 de desembre s'esvaeix la incertesa que hi havia anteriorment i es produeix una situació per permet accelerar encara més les reunions per arribar a un acord pressupostari.

Quant a la intervenció de la Sra. Ballarín, considera que ha estat molt dura que denota que s'ha sentit ferida per la sortida del Grup Socialista del govern municipal. Creu que no és bo en termes polítics fer intervencions des de la rancúnia, malgrat que es tinguin discrepàncies. En tot cas, li recorda que aquesta proposta de pressupostos va ser aprovada pel Grup Socialista en la Comissió de Govern i no entén que de sobte, segons que ha manifestat la Sra. Ballarín, s'hagin convertit en els pressupostos dels independentistes. Contràriament, apunta que tenen l'oportunitat d'arribar a un acord per tenir uns pressupostos que siguin bons per a Barcelona i que puguin ser aprovats per forces que estan a favor de la independència i per forces que en són contràries, tal com ha estat sempre la dinàmica transversal del catalanisme i on històricament s'ha situat el Partit dels Socialistes. Es pregunta, doncs, com pot ser que aquest partit estigui tan acomplexat per la posició de Ciutadans per fer aquest tipus de relat. Insisteix que tenen la possibilitat de posar Barcelona en el centre de les prioritats i d'aconseguir acords transversals sense que ningú no renunciï a res però que incorporin preocupacions d'altres grups polítics, malgrat que no siguin les pròpies.

Quant a la qüestió del tramvia, indica que la posició del govern en matèria de política de transport públic és coneguda i sempre la defensaran. Però en aquest moment consideren que si hi ha un acord polític a Barcelona hi haurà tramvia. Aquesta qüestió s'ha discutit en una comissió d'estudi i en aquesta comissió els han demanat de fer un gest per demostrar que hi ha aquesta voluntat d'acord polític, de manera que el govern fa el gest. Argumenta que no poden imposar una política de transport, malgrat que creguin que és bona, perquè es necessita el suport d'altres grups. Espera, doncs, que el Partit dels Socialistes pugui participar d'aquest acord i convèncer la resta de forces polítiques perquè això sigui possible. També recorda al portaveu del Grup d'Esquerra Republicana l'esforç que el govern ha fet en matèria de transport públic i

recorda que la política tarifària l'han aprovada a l'Àrea Metropolitana, juntament amb el Partit dels Socialistes, tal com podria explicar el Sr. Poveda. Remarca que aquesta apujada de tarifes no l'han feta per voluntat pròpia, sinó perquè hi ha un dèficit d'inversió molt gran de l'Estat que dificulta atendre altres necessitats de tipus socials. Per tant, considera que aquest discurs no se sosté, malgrat que entén que el facin, perquè és contradictori amb allò que voten a l'Àrea Metropolitana.

Quant a la intervenció del Sr. Bosch, replica que Esquerra Republicana és el grup al qual han acceptat més al·legacions, moltes de les quals perquè comparteixen una filosofia de fons, com ara en les polítiques de districte o en les polítiques socials. Així, apunta que han arribat a acords referents a la presó Model o perquè el metro arribi a la Zona Franca, i hi ha molts altres temes en què estan d'acord, com el tramvia. Insisteix, doncs, que el govern planteja la possibilitat que es produeixi un desbloqueig dels pressupostos.

Tot seguit, entén que la política és discrepància i que és legítim discrepar perquè la democràcia és plural, reflecteix una societat plural i que té interessos diversos. Però també afirma que hi ha moments en què s'ha de fer un esforç especial per intentar arribar a determinats acords. Creu que la situació de Barcelona en aquests moments justifica aquest esforç encara més que en els anys anteriors, a causa de la situació d'instabilitat actual, pel neguit que té la població. Per aquesta raó, creu que seria un bon missatge que es pogués arribar a acords entre forces polítiques que defensen posicions diferents en la qüestió nacional, perquè això faria creïble que efectivament estan posant Barcelona en el centre de les prioritats. També opina que seria bo deixar clar que les forces polítiques que estan disposades a donar suport als pressupostos de la ciutat no per força han de compartir el nucli del pressupost i és important que el govern pugui dir que la seva política ideal seria una altra, però que està disposat a discutir altres alternatives per tal de poder arribar a acords, sense que això impliqui renunciar a les seves prioritats.

Finalment, assenyala que aquesta discussió no s'acaba en aquesta sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda, i si algun dels grups considera que pot fer aportacions que millorin el pressupost, el govern manté la mà estesa per negociar-les perquè Barcelona necessita uns pressupostos i els ha de tenir. Així, doncs, si es poden aprovar amb el màxim acord possible, ho trobarà fantàstic, però si no és possible utilitzaran altres vies que no són cap porta del darrere, sinó vies legals i legítimes, malgrat que no siguin la primera opció.

La Sra. RECASENS demana a la Sra. Ballarín que superi l'amargor que l'embarga perquè l'hagin fet fora del govern, perquè no es pot donar la mà a qui perpetra l'atac més greu contra l'autogovern de Catalunya, i li recorda que el Partit dels Socialistes va preferir servir als interessos del Tribunal Constitucional abans que als interessos de la ciutat. No ha entès, doncs, la duresa del discurs que ha fet en contra d'un pressupost que el Grup Socialista va fer des del govern.

A continuació, replica a la Sra. Mejías que pot dir moltes beneïtures i que fins i tot se les pot arribar a creure, amb referència a l'afirmació que hi ha hagut intercanvi de favors, i li recorda que quan el Grup de Ciutadans va pactar l'ordenança cannàbica amb el govern no els varen acusar de fer un intercanvi de favors. A més a més, pregunta als portaveus dels grups Socialista, Popular i de Ciutadans si realment es creuen que els escons de Catalunya en Comú al Parlament de Catalunya pertanyen al bloc independentista.

Tot seguit, recorda que el seu partit ha governat a l'ajuntament i saben què significa governar i la importància que té per a Barcelona tenir un pressupost. Per tant, saben que el govern més minoritari de la història de la ciutat té a l'abast la qüestió de confiança, però també saben com n'és d'important avantposar els interessos de ciutat als interessos de partit. Això és el que el Grup Demòcrata està intentant corregir. En aquest sentit, considera que posar al pressupost l'import de la partida del tramvia sense consens és un tic autoritari que han volgut corregir. Assenyala que encara caldrà superar molts intangibles i moltes desconfiances i suspicàcies mútues per veure si aquests pressupostos poden arribar a bon port.

Per aquestes raons, adverteix que els pressupostos són per a tot l'any i demana al govern un canvi d'actitud de llarg recorregut. Durant els propers dies veuran, doncs, si poden fer confiança al govern, si hi canvis en la manera de fer, com ara el desbloqueig del projecte de museu de l'Hermitage. Insisteix que el seu grup està disposat a estudiar si és possible oferir a la ciutadania alguna cosa més d'allò que fins ara li ha ofert Barcelona en Comú per tal de millorar la situació i recuperar la confiança entre els grups polítics mateixos, de la ciutadania i de la ciutat de Barcelona.

La Sra. MEJÍAS puntualitza que ha estat el Sr. Pisarello qui ha dit que després de les eleccions del 21 de desembre s'havia obert un panorama nou. També entén l'amargor de la Sra. Recasens en un període que anomena irònicament de Convergència en Comú perquè el Grup Demòcrata, que ha tingut discrepàncies obertes amb el govern de la ciutat a causa dels pressupostos, ara es veu obligat a aprovar-los per pagar els favors que Catalunya en Comú els ha fet al Parlament de Catalunya.

El Sr. BOSCH diu que sí que li agradaria veure la llista de les reunions que el Sr. Pisarello diu que ha mantingut amb el Sr. Jordi Coronas, però li demana que no comptabilitzi les trobades a l'ascensor ni les reunions que ha anul·lat, perquè n'han anul·lades més que no pas les que s'han arribat a celebrar, i que expliqui en quantes reunions hi ha hagut contactes polítics per negociar els comptes de la ciutat.

En tot cas, ell no parla de reunions sinó de fets. Diu que el dia 13 de novembre varen enviar una carta, signada per ell mateix, a l'alcaldeessa Colau en què li demanava una reunió per parlar de pressupostos, i es varen reunir el dia 16 de gener, dos mesos després d'haver-la enviada. A més a més, assegura que per a ells les eleccions no suposaven cap impediment per parlar dels pressupostos de la ciutat ni per parlar de Barcelona. Pregunta, per tant, qui té una actitud de govern a Barcelona, l'oposició, que durant mesos insisteix a parlar sobre els pressupostos, o el govern, que ni tan sols respon a aquesta petició.

La Sra. BALLARÍN assenyala que estan parlant de política i de Barcelona, i per tant demana al Sr. Pisarello que no faci de psicòleg perquè el seu grup no està dolgut.

Quant al comentari que ha fet la Sra. Recasens referent a l'amargor que l'embarga, replica que l'única cosa que hi ha embargada són les seus de Convergència. Li demana, doncs, que se centri en els pressupostos.

Per al Grup Socialista Barcelona és la prioritat i assegura que sempre han actuat amb responsabilitat, tant quan varen entrar al govern com després de sortir-ne. Per tant, afirma que no hi ha cap bloqueig, tret del que afecta el tramvia. En aquest sentit, demana que el govern no vengui més fum, perquè el Sr. Trias té la idea de fer un tramvia, però de color groc, que porti els independentistes a governar la ciutat de Barcelona, i creu que Barcelona en Comú ho sap perfectament.

D'altra banda, el Grup Socialista no se sent obligat a aprovar aquests pressupostos pel fet d'haver estat al govern municipal perquè no són els seus pressupostos que varen pactar amb Barcelona en Comú, en funció de la força que tenia cada grup. Indica que el seu grup va renunciar a mesures com el cobriment de la ronda de Dalt mentre exigien la congelació de les inversions en transport públic. Pel que fa a l'Àrea Metropolitana, puntualitza que hi governa el PSC en coalició i que l'any 2011 varen pactar amb Convergència i Unió la rebaixa de les tarifes. Posteriorment, han mantingut la congelació d'aquestes tarifes. Considera, doncs, que aquests pactes es podien fer amb l'esforç que calia. Però critica que el primer que ha fet el govern, després de la sortida del Grup Socialista, ha estat trobar aliances per apujar els preus del transport públic.

En definitiva, agrairia als altres portaveus que parlin de política i no pas de psicologia, perquè cadascú té el caràcter que té i per al seu grup Barcelona és la prioritat. Així, doncs, mantindran el to que considerin necessari per defensar els interessos dels barcelonins.

El Sr. MULLERAS constata que en aquest cas l'abstenció no és neutra, sinó que afavoreix que s'aprovin els pressupostos. Per tant, acusa Ciutadans, la CUP - Capgirem Barcelona, el PDCat, el PSC i Esquerra Republicana afavoreixen amb el seu vot que s'aprovin uns pressupostos que, tal com ha dit el tinent d'alcalde Pisarello, consoliden el model de ciutat del decreixement econòmic, de l'encariment de les escoles bressol, de les cues als serveis socials, dels ferials del *top manta*, de les traves burocràtiques, de les traves al turisme, del sectarisme ideològic i del fracàs de les polítiques d'habitatge.

La Sra. REGUANT manifesta que a mesura que va escoltant intervencions encara s'espanta més i espera que no s'arribi a desbloquejar el projecte de l'Hermitage. Creu que la CUP - Capgirem Barcelona ha explicat a bastament la seva posició respecte a aquest projecte i està disposada a parlar-ne tants de cops com calgui.

El Sr. PISARELLO dóna les gràcies als grups que mantenen la porta oberta a continuar negociant. Insisteix que seria bo que arribessin a aquests acords perquè Barcelona no es pot permetre uns pressupostos independentistes o no independentistes, sinó que necessita uns pressupostos que prioritzin la ciutat i creu que tenen l'oportunitat de fer-los perquè Barcelona és una ciutat molt especial en les seves tradicions i cultura política. Per tant, creu que estan en condicions de llançar aquest missatge sense que ningú renunciï a res però amb la voluntat d'incorporar allò que legítimament són les preocupacions de tots els grups que integren el consistori. Assegura que el govern s'hi esforçarà i manté la mà estesa a continuar la negociació, fins i tot als partits que fins aquest moment han mantingut una posició contrària a la proposta pressupostària.

Es dictamina amb el posicionament favorable de BnComú, amb el posicionament contrari del PP i amb la reserva del Grup Municipal Demòcrata, Cs, ERC, PSC, CUP i regidor no adscrit.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 11.27 h.